

فصل دوم

کانی شناسی

آشنایی با کانی‌ها و طرز تشخیص خواص آن‌ها

اهداف رفتاری : از هنر جو انتظار می‌رود که در پایان این فصل بتواند :

- ۱- کانی را تعریف کند.
- ۲- فرق کانی و سنگ را بیان کند.
- ۳- ساختمان اصلی بلورها را تشخیص دهد.
- ۴- خواص فیزیکی کانی‌ها را توضیح دهد.
- ۵- خاصیت‌های پیزوالکتریک و پیروالکتریک را بیان کند.
- ۶- مفهوم رخ (کلیواژ) را بیان کند.
- ۷- روش تشخیص ساده‌ی مواد رادیواکتیو را بیان کند.

۲- کانی شناسی

مقدمه

آیا تا به حال هنگام گذر از جاده‌های کوهستانی و بیابانی به محیط اطراف خود بخصوص از لحاظ تنوع سنگ‌ها و ساختار آن‌ها توجه داشته‌اید؟ اگر چنین بوده، مشاهده کرده‌اید که محیط به ظاهر ساده و یکسان اطراف شما، آنقدرها هم که به نظر می‌رسد ساده و یکنواخت نیست. گونه‌های بسیار زیاد سنگ که با اشکال و رنگ‌های مختلف در ابعاد گوناگون در اطراف ما قرار دارند همگی بیانگر آن هستند که کانی‌های تشکیل‌دهنده‌ی آن‌ها بسیار متنوع می‌باشد. در واقع ساختار بلوری کانی‌های گوناگون سبب می‌شود تا اشکال مختلفی از سنگ را شاهد باشیم. تیرگی یا روشی، کدر بودن یا شفافیت، ریزی یا درشتی و ده‌ها خاصیت متضاد دیگر را می‌توان در سنگ‌های محیط اطراف

مشاهده کرد. لذا دریافتیم که علاوه بر طرز تشکیل یک سنگ و تأثیر عوامل فرسایشی و هوازدگی بر روی آن، نوع کانی‌های تشکیل دهنده نیز تأثیر بسزایی بر روی شکل و خواص یک سنگ دارد. در این فصل از کتاب، سعی بر آن است تا ضمن آشنایی کلی با کانی‌ها و خواص مهم آن‌ها و طرز تشخیص این خواص فرا گرفته شود. مسلم است که در نخستین گام، مهمترین خواص قابل بررسی یک کانی، خواص ظاهری آن است، یعنی خواصی که در مشاهده‌ی اولیه، قابل تشخیص باشند. مانند شکل بلور، رنگ کانی، جلا و... از این جمله‌اند.

امروزه می‌توان در صورت نیاز به شناسایی دقیق یک کانی از لحاظ ساختار کریستالین و فرمول شیمیایی و... از روش‌های پیشرفته‌ی آنالیز توسعه‌ی ایکس و میکروسکوپ الکترونی و غیره استفاده نمود. این دستگاه‌ها با وجود پیچیدگی، امکان شناسایی دقیق کیفی و تا حدی کمی کانی‌های مختلف را در یک ماده‌ی معدنی فراهم می‌کند. اما به لحاظ همان پیچیدگی و در نهایت هزینه‌ی بالا، در شناسایی‌های اولیه با دقت کم مورد استفاده قرار نمی‌گیرند.

۱-۲- کانی چیست؟

تا اینجا در موارد بسیار، سخن از سنگ‌ها و کانی‌های تشکیل دهنده‌ی آن‌ها به میان آمد. اما به راستی تعریف دقیق یک کانی و تفاوت اصلی آن با سنگ چه می‌باشد؟

به طور کلی می‌توان کانی‌ها را موادی طبیعی وابته غیر زنده فرض کنیم که معمولاً به صورت جامد‌هایی مبتلور بر روی سطح زمین و یا در اعماق آن قرار دارند. کانی‌ها موادی همگن (هموزن) هستند که ترکیب شیمیایی آن‌ها ثابت می‌باشد (و یا با تغییراتی بسیار محدود).

در پوسته‌ی زمین نزدیک به ۳۰۰۰ نوع کانی یافته شده است که بسیاری از آن‌ها کمیابند و به مقادیر بسیار کم در طبیعت وجود دارند.

سنگ‌ها که موضوع اصلی بحث ما در فصل اول کتاب بود با وجود تفاوت‌های بسیار در ماهیّتشان در یک اصل مشترک بودند و آن این که همگی از اجتماع کانی‌های مختلف به وجود آمده بودند. در واقع، سنگ تجمیعی از یک یا چند نوع کانی مختلف است که در سطح وسیعی از زمین گسترش یافته است و از تخریب و تجزیه‌ی همین سنگ‌هاست که کانی‌های گوناگون بوجود می‌آیند. با وجود تعداد زیاد کانی‌های شناخته شده عملاً تعداد کانی‌هایی که در ترکیب سنگ‌ها شرکت می‌کنند شاید به ۵۰ عدد هم نرسد که در عین حال همین مقدار نسبتاً کم می‌تواند با پیچیدگی‌های بسیار در کنار یکدیگر قرار گیرد. با توجه به اینکه کانی‌ها جامد‌های مبتلور می‌باشند به بررسی خواص آن‌ها می‌پردازیم.

که عبارتند از : ساختار بلورها، خواص کانی‌ها.

۲-۲- بلورها

بلورها (کریستال‌ها) در صد بسیار زیادی از مواد اطراف ما را چه در محیط زندگی، چه در طبیعت و بخصوص در سطح و اعماق زمین تشکیل می‌دهند. حالت متبلور و کریستالین ماده که به معنای آرایش داخلی منظم اتم‌هاست، در بسیاری از سنگ‌ها مانند گرانیت، سنگ مرمر و ماسه سنگ وجود دارد که همگی از اجتماع بلورها ساخته شده‌اند. در واقع چیده شدن منظم اتم‌های تشکیل دهنده‌ی یک جسم در کنار هم و تکرار این نظم در فواصل طولانی نسبت به ابعاد اتم، ساختاری منظم از ماده را به وجود می‌آورد که به آن بلور می‌گویند (شکل ۲-۱).

شکل ۲-۱- مجموعه‌ای از کریستال‌های طبیعی کوارتز

علاوه بر سنگ‌ها حتی خاک‌ها، ماسه‌ها و گرد و غبار هم از اجزای ریز بلور تشکیل می‌شود. خاک‌های رُسی نیز از بلورهای ریز پولکی (صفحه‌ای) شکل تشکیل شده‌اند. سنگ‌های معدنی که فلزات مختلف از آن‌ها استخراج می‌شود و حتی خود فلزات نیز تماماً دارای ساختار بلورین هستند. نمک طعام، دانه‌های برف، گرانیت و حتی دوده، دندان‌ها و قسمت‌هایی از استخوان‌ها، قند و حالت‌های جامد نفتالین، سفیده‌ی تخم مرغ و ویتامین‌ها، همگی مثال‌هایی از بلورهایی هستند که اطراف ما را فراگرفته‌اند و در زندگی ما نقش دارند.

در صورتی که یک بلور در حین تشکیل و رشد (از محلول، از مایعات، از مذاب، از...) آزادی حرکت و شکل‌گیری را داشته باشد سطوح خارجی صافی ایجاد می‌کند. بلورهای نبات که از محلول‌های فوق اشباع شکر به وجود می‌آیند مثالی بسیار آشنا در این مورد می‌باشند. اما از آنجایی که کانی‌ها در واقع مجموعه‌ای از بلورها هستند که در یکدیگر تداخل کرده‌اند و در واقع بر روی رشد یکدیگر اثر گذاشته‌اند، به ندرت سطوح صاف و مشخص در آن‌ها ایجاد می‌شود.

تمامی بلورهای امی توان در یکی از هفت طبقه و یا هفت سیستم شناخته شده به شرح زیر جای داد:

۱- سیستم مکعبی (کوبیک)

۲- سیستم هگراگونال

۳- سیستم رومبوهدراال (تری گونال)

۴- سیستم تراگونال

۵- سیستم ارتورومبیک

۶- سیستم منوکلینیک

۷- سیستم تری کلینیک

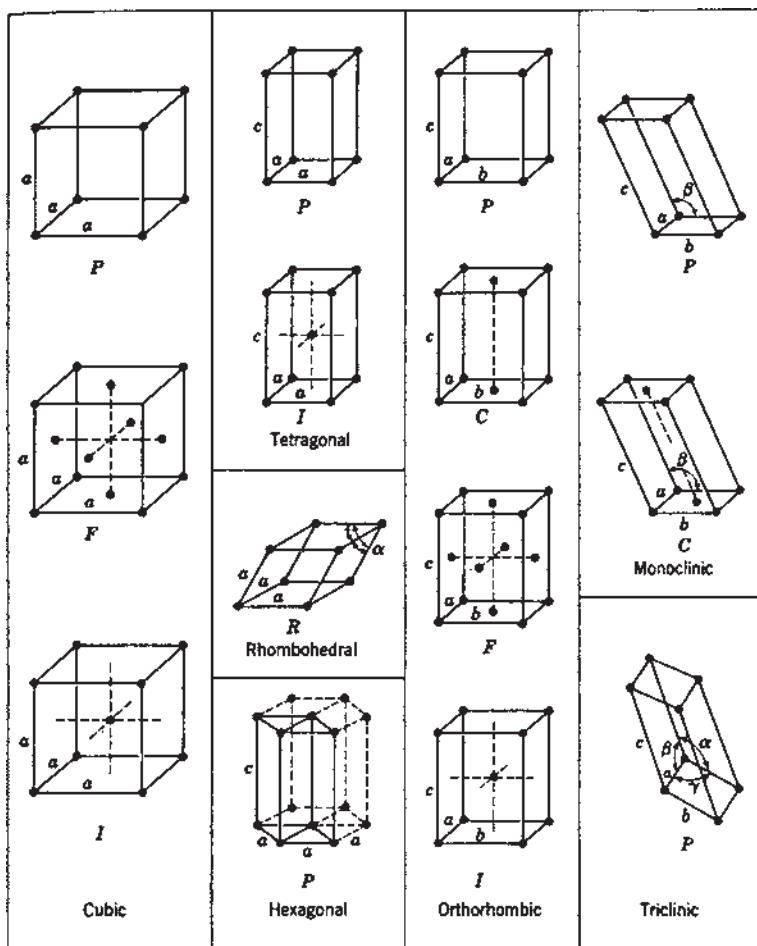
تفاوت‌های اساسی بین مشخصات این هفت سیستم بلوری، اختلاف بین ابعاد سه‌گانه و زوایای بین این ابعاد است (جدول ۱-۲).

جدول ۱-۲- سیستم‌های هفتگانه‌ی بلوری

سیستم	ارتباط بین محورها (ابعاد)	زاویه‌ی بین محورها
کوبیک	$a = b = c$	$\alpha = \beta = \gamma = 90^\circ$
تراگونال	$a = b \neq c$	$\alpha = \beta = \gamma = 90^\circ$
ارتورومبیک	$a \neq b \neq c$	$\alpha = \beta = \gamma = 90^\circ$
تری گونال	$a = b = c$	$\alpha = \beta = \gamma \neq 90^\circ$
هگراگونال	$a = b \neq c$	$\alpha = \beta = 90^\circ, \gamma \neq 120^\circ$
منوکلینیک	$a \neq b \neq c$	$\alpha = \gamma = 90^\circ \neq \beta$
تری کلینیک	$a \neq b \neq c$	$\alpha \neq \beta \neq \gamma$

همان‌گونه که در شکل ۲-۲ مشاهده می‌شود برخی از این سیستم‌های هفتگانه‌ی بلوری خود

می توانند بر اساس نحوه چیده شدن اتم ها، اقسام متفاوت کریستالین را پدید آورند که بر روی هم چهارده شبکه فضایی «براوا» را تشکیل می دهند.

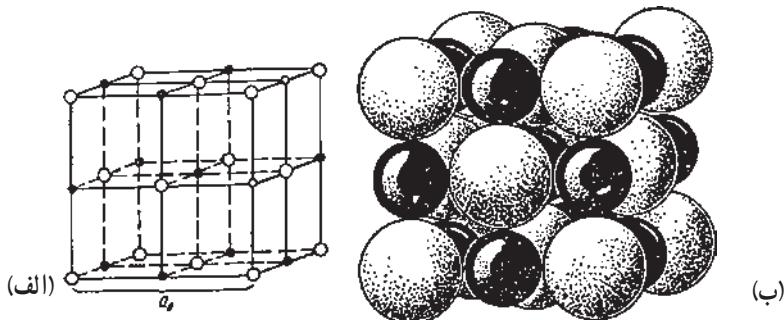

شکل ۲-۲ - شبکه فضایی براوا^۱

نمک طعام (مینرال هالیت) با فرمول NaCl که ساختار آن از یون های سدیم و کلر تشکیل شده است یکی از مثال های مشخص از ساختار کریستالین مکعبی است (شکل ۲-۳).

اگر چه تمامی بلورهای موجود را می توان در هفت سیستم ذکر شده جای داد ولیکن خود این هفت سیستم بر اساس آرایش داخلی به ۳۲ رده قرینه و ۲۳ گروه تقسیم می شوند که نتیجه هی آن،

تشکیل کانی‌های با ساختمان بلورین و پیچیده است.

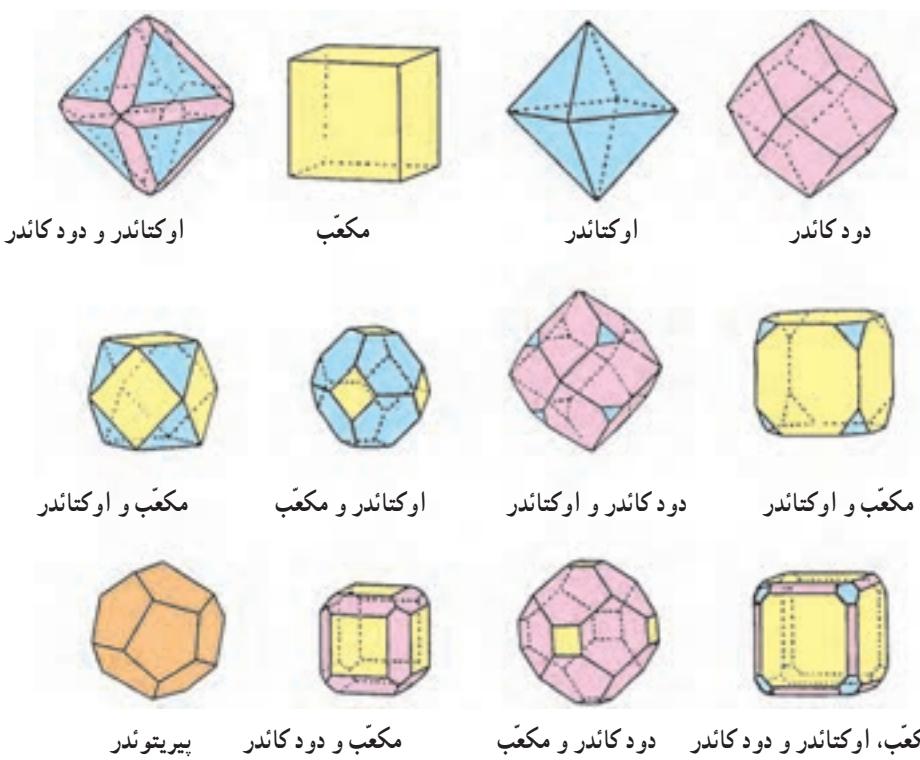

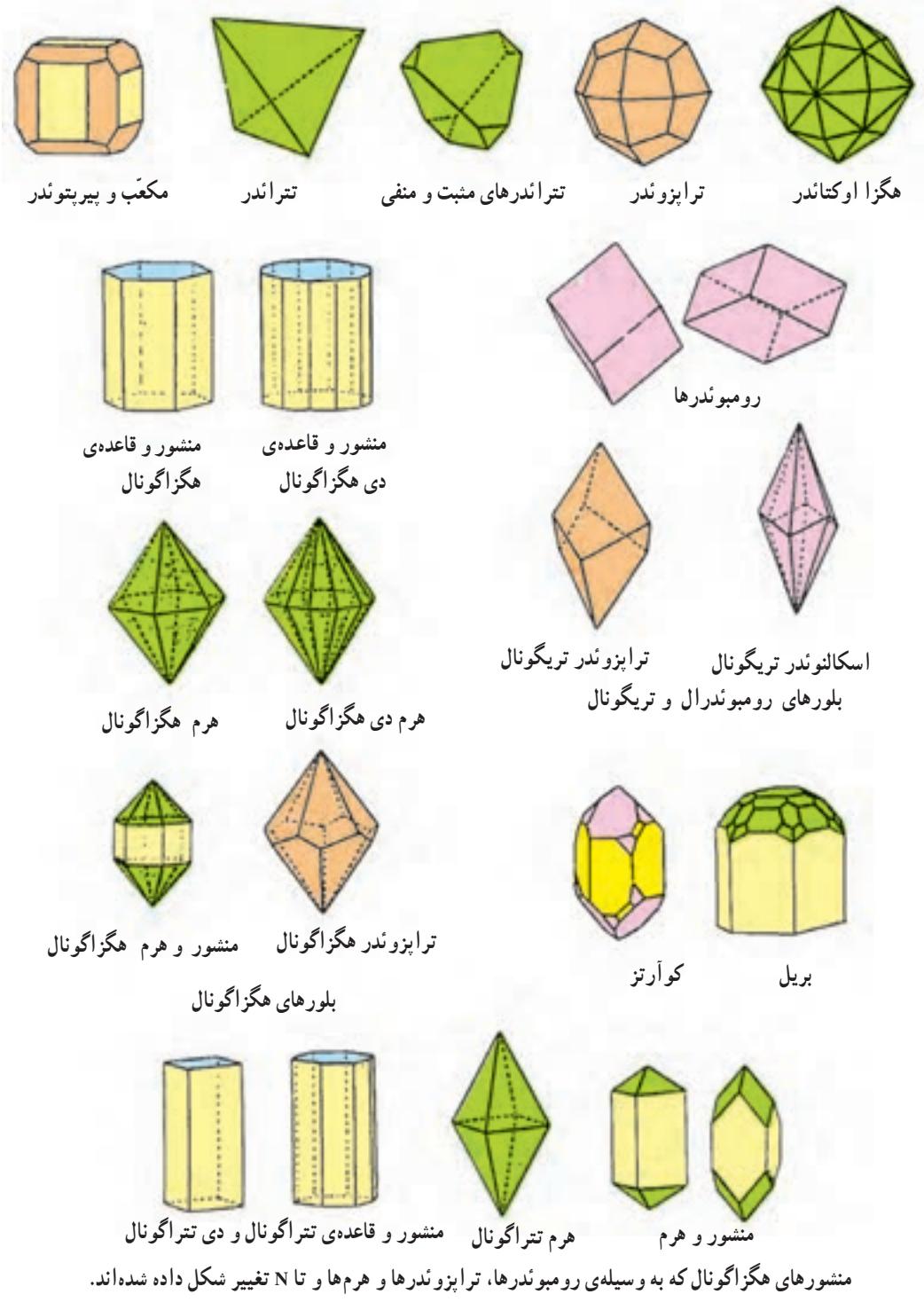
شکل ۲-۳ - ساختار کریستالی هالیت (نمک طعام)

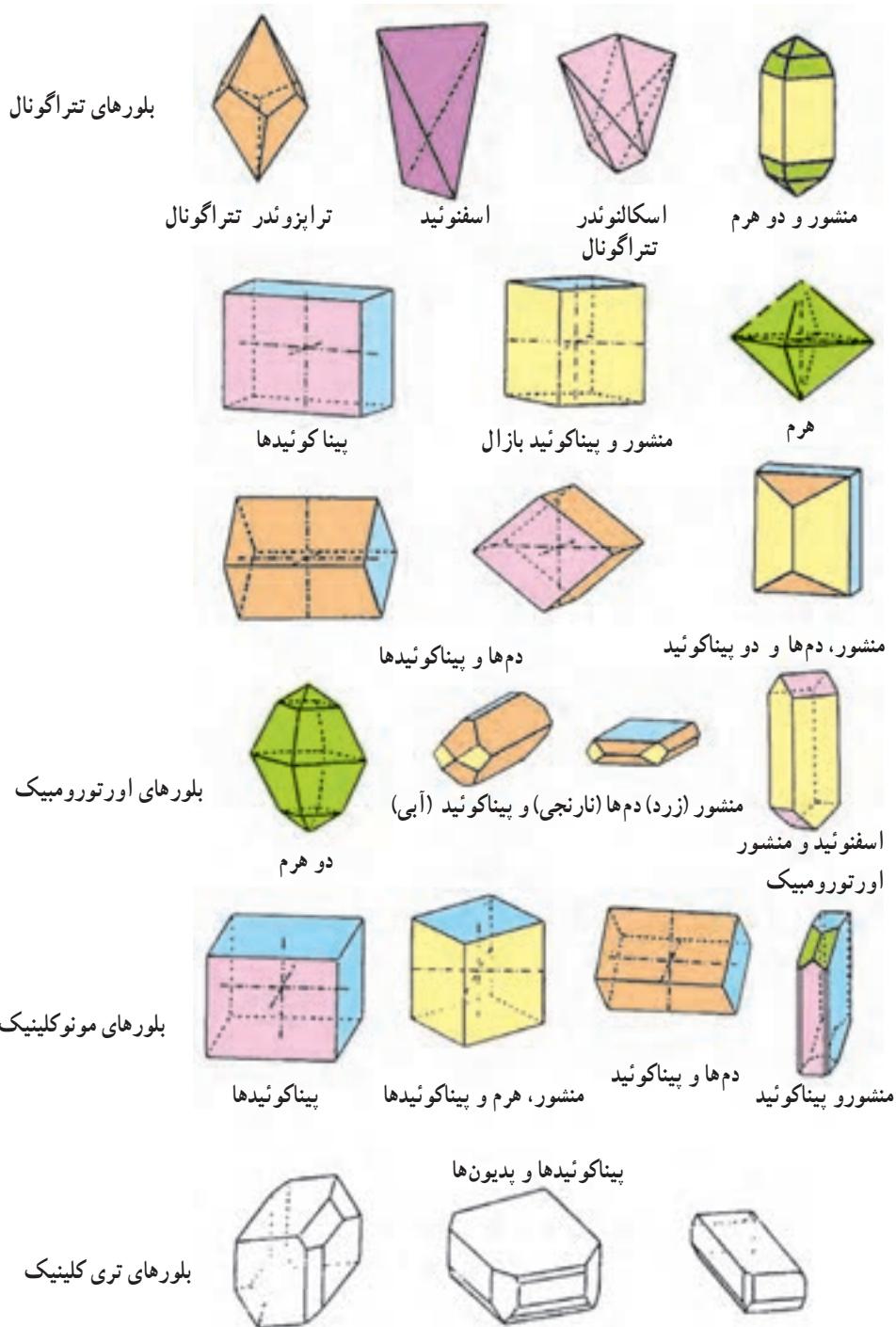
الف - نحوه توزیع مراکز یونی، ب - ساختار کریستالی بر اساس یون کروی شکل (رنگ سیاه نشان دهنده یون سدیم و رنگ سفید مربوط به یون کلر است که تناسب شعاع یونی بین سدیم و کلر در تصویر رعایت شده است).

تصاویر ارائه شده در شکل ۴-۲ نشان دهندهٔ حالت فضایی و هندسی تعدادی از این

ساختارهاست. یادگیری آن‌ها ضرورتی ندارد

شکل ۴-۲- نمایش فضایی برخی از ساختاری بلوری

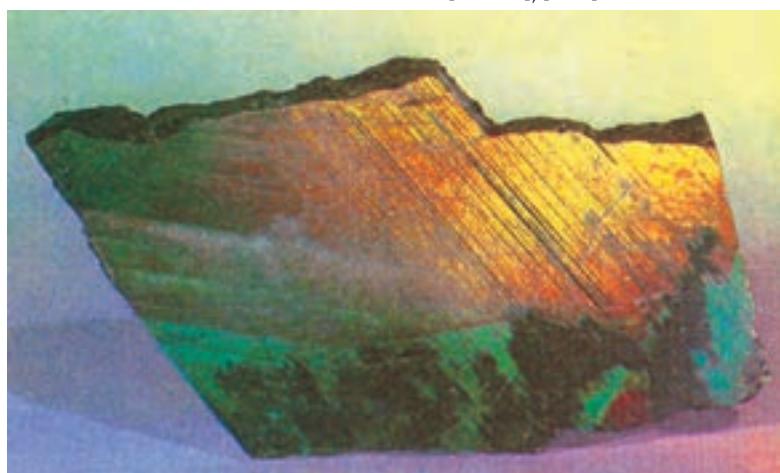
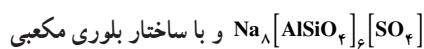
تصاویر ۲-۱۱ تا ۲-۱۵ نشان دهندهٔ برخی کانی‌ها هستند که با وجود پیچیدگی ظاهری و یا احیاناً همراه بودن دو یا چند کانی با هم، همگی از نظر ساختار بلوری به طریقی در یکی از هفت سیستم نامبرده شده جای می‌گیرند. وجود برخی ناخالصی‌ها که تأثیرات رنگی خود را بر جای گذاشته‌اند و همچنین تداخل ساختارهای میزآلی در برخی از آشکال ارائه شده به وضوح مشاهده می‌شود.

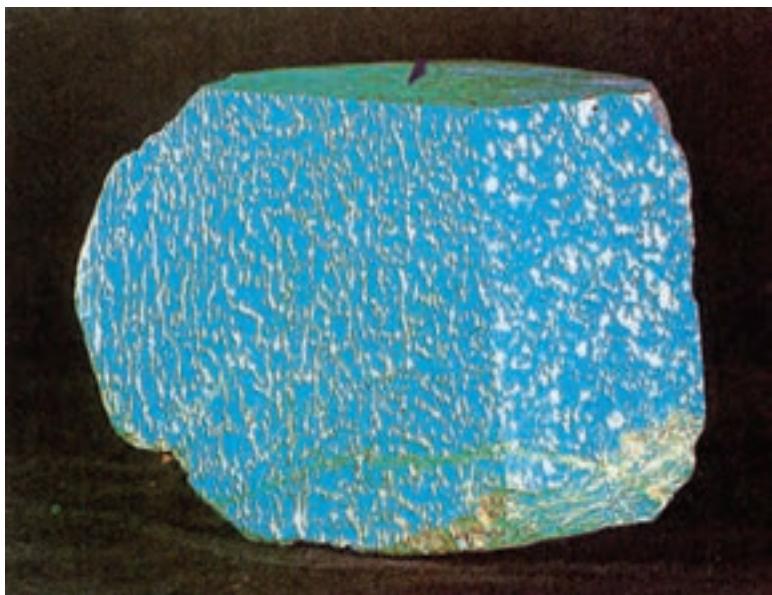
شکل ۲-۵- کانی رودونیت (Rhodonite) با فرمول شیمیایی $\text{CaMn}_4[\text{Si}_5\text{O}_{15}]$ با ساختار تری‌کلینیک همراه با رگه‌های سیاهرنگ هیدروکسید منگنز.

شکل ۲-۶—کانی لازوریت (lazurite) به فرمول شیمیایی

شکل ۲-۷—کانی لاپرادوریت (Labradorite) گونه‌ای از انواع بازی و یا خنثی بلاریوکلازها

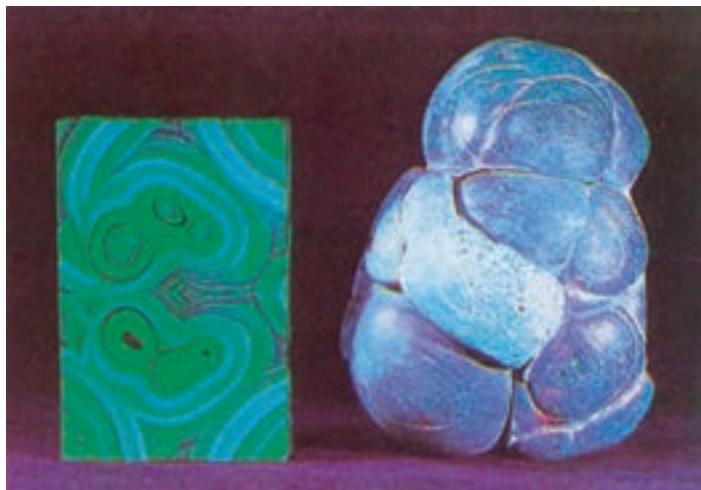
شکل ۸—کانی آمازونیت (Amazonite) گونه‌ای قیمتی از خانواده‌ی میکروکلانی‌ها

شکل ۹—توپاز آبی و قهوه‌ای کمرنگ (Topaz) به فرمول شیمیایی
 $\text{Al}_2[\text{SiO}_4](\text{F}, \text{OH})_2$ و ساختار کریستالین اورتورومبیک

شکل ۱۰-۲- انواع مختلف بریل (Beryl) با رنگ های گوناگون با فرمول شیمیایی $\text{Be}_3\text{Al}_2[\text{Si}_6\text{O}_{18}]$ و ساختار کریستالین هگزاگونال

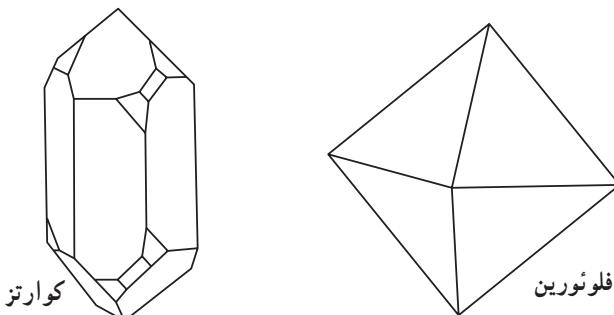
شکل ۱۱-۲- کانی مalachیت (Malachite) و نمونه‌ی پوشش شده آن به فرمول شیمیایی $\text{Cu}_3[\text{CO}_3](\text{OH})_2$ و ساختار کریستالین فنوکلینیک

۱۰-۳- خواص کانی ها

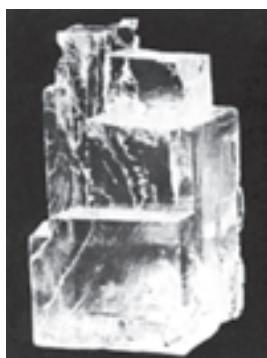
کانی های موجود در طبیعت از هر خانواده و با هر شکل و ساختاری که باشند، همگی خواصی را از خود نشان می دهند که شناخت ساده تر آن ها را برای ما می سازد. با تعیین این خواص که در ادامه ای این فصل با آن ها آشنا خواهیم شد، ضمن آن که هویت یک کانی را به طور تقریبی و نسبی

مشخص کرده و به برخی بررسی‌های غیر معمول که نیازمند تجهیزات و روش‌های شناخت دقیق آزمایشگاهی هستند، نیازی نیست.

۲-۳-۱ شکل بلور: نحوه‌ی چیده شدن اتمی در کنار هم و یا به عبارت بهتر چگونگی ساختار کریستالین، نقش اساسی در شکل یک کانی دارد. لذا در صورتی که مانعی در جهت تشکیل منظم یک کانی و رشد بلورهای آن وجود نداشته باشد، با شکلی هندسی ایجاد می‌شود که از مشخصات اصلی آن کانی است. حالت ساده و مکعبی کانی هالیت (نمک طعام) و با حالت پیچیده و چند وجهی کوارتز، مثال‌هایی از این مورد است (شکل‌های ۲-۱۲ و ۲-۱۳).

شکل ۲-۱۲— مقایسه‌ی شکل بلورهای ساده و پیچیده

ب— بلور نمک طعام

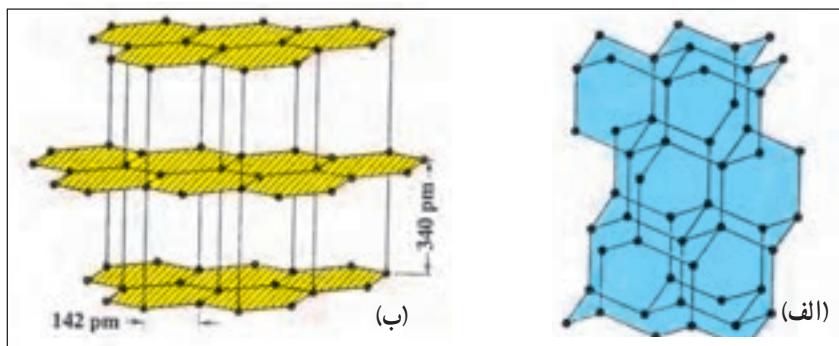

الف— بلورهای کوارتز

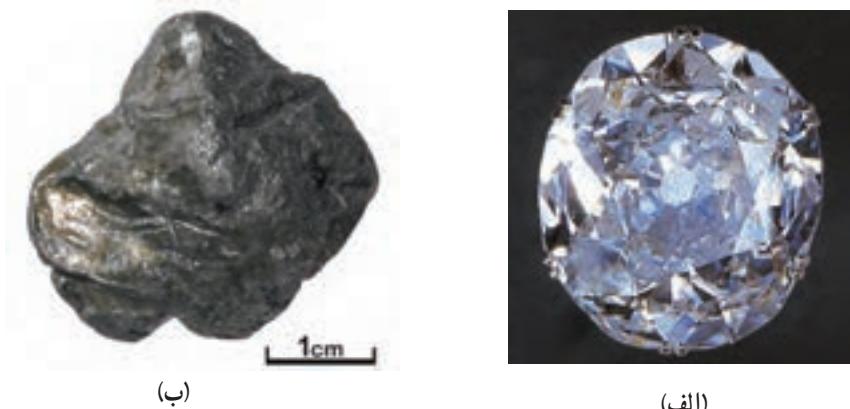
شکل ۲-۱۳

شکل یک بلور که ناشی از طرز چیده شدن اتم‌ها در آن است، در بسیاری از موارد، تأثیر زیادی بر روی خواص آن دارد. مثال بارز مقایسه بین دو کانی گرافیت و الماس است. عنصر اصلی تشکیل‌دهنده‌ی هردوی این مواد، کربن است. ولی خواص کاملاً متضاد این دو ماده که از طرز متفاوت چیده شدن اتم‌های کربن ناشی شده است یکی از شگفتی‌های طبیعت بهشمار می‌رود.

گرافیت ماده‌ای سیاهرنگ، نرم (با سختی ۱–۲ براساس جدول موہس)، انعطاف‌ناپذیر، تیره با بلورهای مشوری شکل و وزن مخصوص $2/2 \text{ g/cm}^3$ است. هدایت بسیار خوب الکتریکی از دیگر مشخصات این ماده است. در عوض الماس که در اثر فشارها و دماهای بالا در طبیعت به وجود می‌آید ماده‌ای است شفاف، بسیار سخت (با سختی ۱۰ در مقیاس موہس) و شکننده با بلورهای مکعبی شکل که وزن مخصوص آن $3/5 \text{ g/cm}^3$ می‌باشد. تفاوت‌های ساختاری و طرز چیده‌شدن اتمی در این دو ماده می‌تواند تا حد زیادی، دلایل این همه تفاوت را توجیه نماید (شکل ۲–۱۴ و ۲–۱۵).

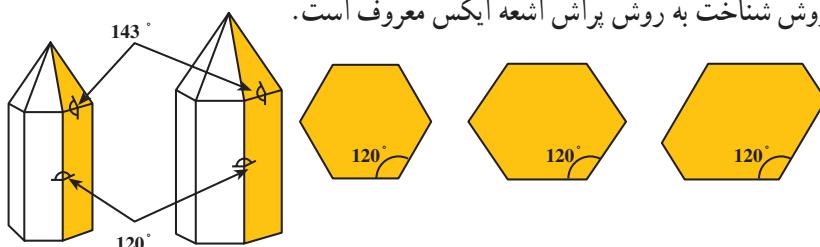
شکل ۲–۱۴ – آرایش اتمی در الماس (الف) و گرافیت (ب)

شکل ۲–۱۵ – (الف) – تصویر الماس (ب) تصویر گرانیت

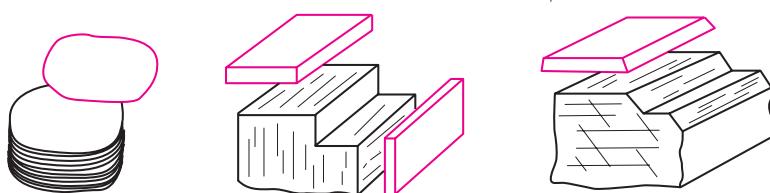
از مشخصاتی که در مورد شکل یک کانی همواره ثابت است و کمک زیادی به شناسایی آن می‌کند، زوایای موجود بین صفحات و جهات بلورین در آن است. همین مسئله راه را برای شناخت کانی‌ها توسط روش‌های نوین، هموار ساخت. فاصله‌ی بین صفحات تشکیل دهنده‌ی یک بلور و زوایای موجود بین این صفحات از مشخصاتی

است که خاص هر مینزال می باشد (شکل ۲-۱۶). از روی الگوهای به دست آمده از برخورد اشعه ایکس با سطوح مختلف بلورهای یک کانی می توان به راحتی آن کانی را از دیگر کانی ها تشخیص داد که این روش شناخت به روش پراش اشعه ایکس معروف است.

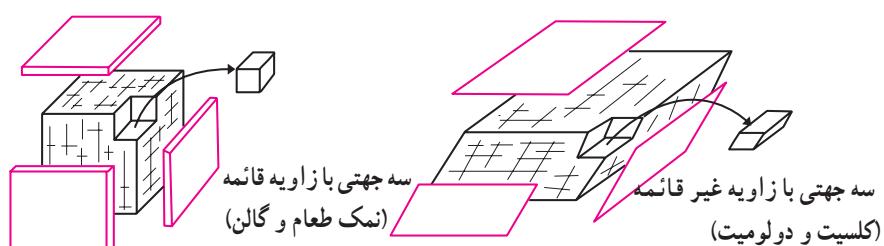

شکل ۲-۱۶—بلورهای کانی کوارتز اگرچه ممکن است دارای ظاهري متفاوت باشند، اماً زواياي ميان سطوح آنها همواره ثابت و يكسان است.

۲-۳-۲—رخ (کلیواژ): در صورتی که به یک بلور مانند بلور نمک طعام ضربه ای شدید مانند ضربه یک چکش وارد نماییم بوضوح مشاهده می کنیم که این کانی در برخی جهات ترجیحی به راحتی شکسته ولی در جهات دیگر شکست بـ آسانی انجام نمی پذیرد بلکه پس از خرد شدن، بـ نظمی قطعه را به دنبال خواهد داشت. در صورتی که این ضربه توسط یک تیغه ای تیز فلزی اعمال شود نتایج آزمایش بهتر خواهد بود. این مسئله یعنی شکست در امتداد یک یا چند سطح معین (که معمولاً موازی با رویه های بلور است) بستگی به ساختمان داخلی و اتمی یک بلور دارد (شکل ۲-۱۷). در واقع مساوی نبودن قدرت پیوند بین اتم ها در جهات مختلف سبب تمایل به شکست کانی در جهاتی می شود که پیوند بین اتم ها سست تر از جهات دیگر است.

دو جهتی با زاویه غیر قائم (آمفیبول) یک جهتی (میکا)

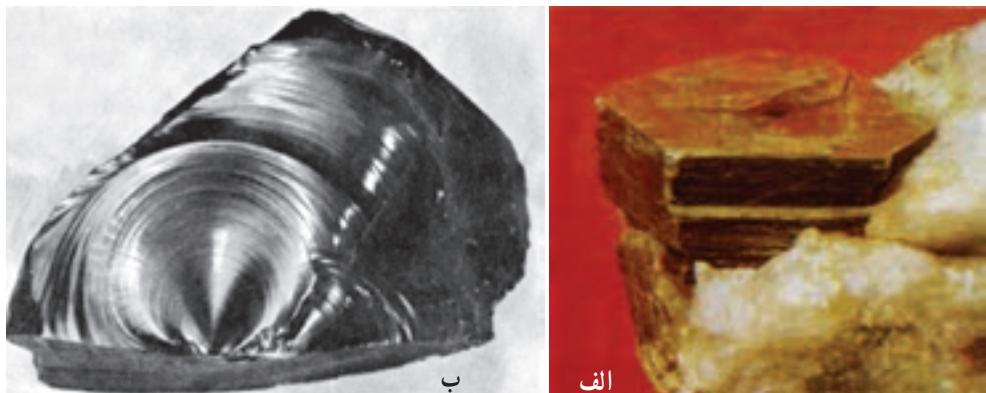

شکل ۲-۱۷— انواع سطوح شکست در کانی های گوناگون

به عنوان مثال کانی میکا که تنها در یک جهت دارای سطح شکست (رخ) می‌باشد به دلیل سست بودن پیوند بین اتم‌ها در جهت عمود بر سطح رویه و قوی بودن آن‌ها در امتداد موازی با سطح رویه است.

گرافیت که پیش از این با ساختار آن آشنا شدید نیز دارای چنین خاصیتی است. راحتی حرکت لایه‌های گرافیت بر روی هم در یک جهت خاص که موازی با جهت صفحات آن است سبب شده تا در پاره‌ای از موارد از این ماده، جهت روغنکاری و روانکاری استفاده شود.

نوع پیوندها در برخی از کانی‌ها مانند کوارتز به گونه‌ای است که در همهٔ جهات از استحکام زیادی برخوردار است، لذا چنین کانی‌هایی در جهات مشخص نمی‌شکنند و ضربه‌ی وارد به آن‌ها سبب خرد شدن تمام قطعه می‌گردد. برخی کانی‌ها مانند اوپسیدین نیز با آن که دارای شکستی نامنظم هستند ولی آشکالی خاص را به وجود می‌آورند که به آن‌ها شکست صدفی می‌گویند (شکل ۲-۱۸).

شکل ۲-۱۸— مقایسهٔ تورق در بلور میکا (الف) و شکست صدفی در کانی اوپسیدین (ب)

۳-۲-۳- رنگ: رنگ یکی از مشخصات تمیز دهندهٔ کانی‌های است و می‌تواند جهت تعیین هویّت اوّلیّه آن‌ها مؤثر باشد. برخی از کانی‌ها مانند سولفورها و نمک‌های آن‌ها همیشه یک رنگ دارند. رنگ‌های ظاهری اکثر کانی‌های شناخته شده به دلایل زیر است :

- ۱- حضور کانی‌های دیگر
- ۲- ناخالصی‌های موجود
- ۳- عیوب ساختمانی
- ۴- الودگی

۵- خوردگی

۶- هوازدگی

برای مشاهده رنگ واقعی رنگ را باید همیشه در سطحی که تازه شکسته شده مشاهده کرد. در جدول ۲-۴ اسامی و رنگ تعدادی از کانی هایی که دارای رنگ های ثابت و مشخص هستند ذکر شده است که می تواند جهت شناسایی آن ها مفید واقع شود.

جدول ۲-۲- تعدادی از کانی ها که دارای رنگ ثابت و مشخص هستند.

رنگ	نام کانی	فرمول شیمیایی
بنفش	آمتیسیت	SiO_2
آبی	آزوریت	$\text{Cu}_3[\text{CO}_3]_2[\text{OH}]_2$
سبز	مالاختیت	$\text{Cu}_2[\text{CO}_3]_2[\text{OH}]_2$
زرد	اوریپیگمنت	As_2S_3
نارنجی	کروکویت	PbCrO_4
قرمز	سینابر (پودرشده)	HgS
قهوه‌ای	لیمونیت متخلخل	$\text{HFeO}_2 \cdot n\text{H}_2\text{O}$
زرد - قهوه‌ای	لیمونیت (آخر)	$\text{HFeO}_2 \cdot n\text{H}_2\text{O}$
سفید قلع	آرسنوبیریت	FeAsS
خاکستری سربی	مولیبدنیت	MOS_2
خاکستری فولادی	تراهریت	$\text{Bi}_2\text{Te}_3\text{S}$
سیاه آهن	مگنتیت	$\text{FeO} \cdot \text{Fe}_2\text{O}_3$
آبی نیلی	کوولیت	CuS
قرمز مس	مس طبیعی	Cu
زرد برنجی	کالکوپیریت	CuFeS_2
طلای متالیک	طلای	Au

۴-۳-۲- رنگ خاکه (خطّ اثر) : عامل دیگری که مرتبط با رنگ یک کانی است و در پاره‌ای از موارد می‌تواند بهتر از آن در شناسایی کانی‌ها مورد استفاده قرار گیرد، رنگ خاکه یا خطّ اثر است. برای بررسی این عامل از تکه‌ای چینی بدون لعاب استفاده می‌کنند. سختی این ماده چیزی در حدود (۵/۵ موہس) است. لذا اگر ماده‌ای که سختی آن کمتر است بر روی آن کشیده شود خطّ موسوم به خطّ اثر^۱ از خود به جای می‌گذارد. این خط که عموماً رنگی است مربوط به پودر نرم کانی می‌باشد که بر روی سطح چینی بر جای می‌ماند.

اول به نظر می‌رسد که رنگ خطّ اثر یک کانی هم‌رنگ خود کانی باشد. اما در پاره‌ای از موارد وضع چنین نیست. مثلاً کانی هماتیت (Fe_2O_3) سیاه‌رنگ به نظر می‌رسد اما خطّ اثر آن قهوه‌ای مایل به قرمز است و یا پیریت (FeS_2) دارای رنگ زرد برجسته است در حالی که خطّ اثر آن سیاه می‌باشد. مشابه بودن رنگ کانی پیریت با طلا، در بسیاری از موارد بخصوص درایام گذشته سبب می‌شده تا جویندگان طلا آن را با طلا اشتباه کنند در حالی که با آگاهی از رنگ خطّ اثر این کانی، می‌شود از این اشتباه جلوگیری به عمل آورد.

از آن جایی که خطّ اثر در واقع رنگ پودر یک کانی است (رنگ خاکه)، ثبات بیشتری داشته و بیشتر قابل اعتماد می‌باشد.

یکی دیگر از مثال‌های جالب که تفاوت رنگ پودر یک ماده و حالت توده‌ای آن را مشخص می‌کند کانی لیمونیت (هیدروکسید آهن) است که در صورتی که به حالت توده‌ای به هم فشرده باشد سیاه‌رنگ است ولی پودر شده آن به رنگ زرد – قهوه‌ای وجود دارد.

رنگ اثر بسیاری از کانی‌های شفاف و یا نیمه شفاف به صورت خطّ بدون رنگ (سفید) و یا با اثر رنگی بسیار خفیف است.

۴-۳-۲- جلا : جلا یک ماده، جلوه و درخشندگی سطح آن است. به عبارتی توانایی یک کانی در انعکاس، تفرق و با جذب نور پدید آوردن جلای آن است. در بسیاری از موارد شناسایی یک کانی از روی جلای آن بسیار ساده‌تر و مطمئن‌تر از شناسایی از روی رنگ است. خواص سطحی یک کانی، توانایی انعکاس و یا تفرق نور تابیده شده به علاوه عمقی که نورنفوذ می‌کند و همچنین وجود عیوب سطحی و داخلی مانند ترک‌های مویین، نقص در شبکه‌ی کربیتالی و مهمتر از همه حضور ناخالصی‌ها همگی بر روی چگونگی جلای یک کانی تأثیر می‌گذارند.

ضریب انعکاس نور توسط یک کانی از شخص‌های عمدی جلای آن می‌باشد. در صورتی که

این ضریب با R نشان داده شود :

$$R = \left\lceil \frac{n-1}{n+1} \right\rceil$$

که n برابر است با متوسط ضریب شکست نور توسط کانی در مقایسه با هوا (ضریب شکست هوا برابر با ۱ است). برای توصیف جلای کانی‌ها از عباراتی مانند: فلزی، شیشه‌ای، چرب، ابریشمی و ... استفاده می‌کنند که گویای حالت ظاهری و جلای سطحی ماده است (جدول ۲-۳).

جدول ۲-۳ – انواع گوناگون جلا و مشخصات ظاهری آن‌ها

جلاء	مشخصه ظاهری	مثال
شیشه‌ای	شفاف مانند شیشه	کوارتز، کوراندرم، گارنت
آدامانتین	شفاف	الماسی، روتالبل
فلزی (خاکی)	تا حدی نور را منعکس می‌سازد	نیمه فلزی (خاکی)
فلزی	نور را به خوبی منعکس می‌سازد	گالن، پیریت، بیسموت
مرواریدی	با جلای مروارید	مسکوکیت (میکا)، اوپال
ابریشمی	ظاهری رشتہ‌ای و تا حدی برآق	آزیست و سلنیت
چرب	دارای ظاهر و لمس چرب	تالک
رزینی	ظاهری مانند صمغ دارد	اسفالریت (سولفیدیروی)

۶-۲-۳- کدر بودن : کانی‌های شفاف و یا نیمه شفاف تاحدی نور را از خود عبور می‌دهند. به گونه‌ای که در مورد کانی‌های شفاف حتی می‌توان اجسام پشت آن را به وضوح مشاهده کرد. کانی‌هایی که نور را به هیچ وجه از خود عبور ندهند، به صورت کدر مشاهده می‌شوند. کانی‌هایی که دارای جلای فلزی و یا نیمه فلزی (خاکی) هستند همگی کدر می‌باشند. باید توجه داشت که میزان کدر بودن یک کانی بستگی به ساختار بلورین و نحوه توزیع و آرایش اتم‌ها در آن دارد.

۷-۲- وزن مخصوص : تعریف ساده‌ی وزن مخصوص عبارت است از وزن واحد حجم یک ماده. پس به نظر می‌رسد که با وزن کردن یک سانتی‌متر مکعب از یک ماده بتوانیم دانسته آن را تعیین نماییم. اما در عمل لاقل در مورد کانی‌ها و مواد سرامیکی مسأله به این سادگی هم نیست. چرا که یک سنگ یا یک بدنه‌ی سرامیکی از چندین نوع ماده با وزن مخصوص‌های متفاوت تشکیل شده که جدا کردن آن‌ها از یکدیگر امکان پذیر نیست. از این گذشته وجود هزاران تخلخل و

حفره ریز و درشت در سطح و درون ماده که در محاسبه‌ی حجم شرکت می‌کنند اما عملاً نقشی در وزن ماده ندارند، محاسبات ما را از واقعیّت دور می‌سازند. این وضع حتی در مورد یک کانی که به نظر خالص و بدون عیب می‌رسد نیز صادق است. (در فصل ۴ کتاب محاسبات در سرامیک به‌طور کامل شرح داده شده است)

۲-۳-۸- سختی : ملاک میزان سختی یک کانی، در واقع میزان مقاومت آن در برابر خراش است. به عنوان مثال یک بلورکلسیت به آسانی توسط یک تیغه‌ی چاقو خراشیده می‌شود. اما در صورتی که همین تیغه‌ی چاقو بر روی سطح بلوری از کوارتز کشیده شود، سُر خورده هیچ‌گونه اثری از خود به جای نمی‌گذارد. در واقع سختی مقاومت یک ماده در برابر نیروی مکانیکی اعمال شده است و ناشی از ساختار بلورین، محل استقرار اتمی و نوع پیوندهای بین آن‌ها می‌باشد.

به تفاوت‌های اساسی بین دو کانی گرافیت و الماس که هر دو از اتم‌های کربن تشکیل شده‌اند اشاره شد. سختی بسیار زیاد الماس، سبب شده تا از آن به عنوان ماده‌ای برای تراشکاری و برآبداری فلزات سخت استفاده شود، در حالی که از گرافیت به دلیل نرمی بسیار زیاد و تمایل به تورّق در یک جهت، به عنوان ماده‌ای جهت روغنکاری و روانکاری استفاده می‌شود.

برای تعیین درجه سختی کانی‌ها، روش‌های متفاوتی وجود دارد، یکی از این روش‌ها که نیازمند تجهیزات دقیق آزمایشگاهی نیست، (و به همین دلیل هم از دقت بالایی برخوردار نمی‌باشد) مبنای مقایسه موهس است که در قالب یک جدول عنوان می‌شود (جدول ۲-۴). در این جدول اساس ۱۰ کانی مشخص با سختی‌های گوناگون است که از کانی الماس تا کانی تالک بر روی یکدیگر خراش ایجاد می‌کند.

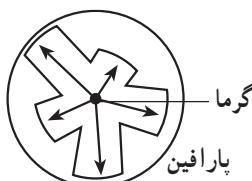
به عنوان مثال، یک کانی که توسط کوارتز با سختی ۷، خراش بر می‌دارد ولی با ارتوکلاز خراشیده نمی‌شود، دارای سختی بین ۶ و ۷ است.

۲-۳-۹- ایزوتروپی همسانگردی و آنیزوتروپی ناهمسانگردی: مواد ایزوتروپ موادی هستند که خواص فیزیکی در آن‌ها در تمامی جهات یکسان است. به عنوان مثال، در صورتی که رسانایی الکتریکی در چنین ماده‌ای در یک جهت اندازه‌گیری شود، با اندازه‌گیری این کمیت، در جهتی عمود بر جهت پیشین نیز همان جواب به‌دست می‌آید. کانی‌هایی که سطح کریستالین ندارند (آمورف) و یا آن که در صورت بلوری بودن از ساختار مکعبی پیروی می‌کنند، موادی ایزوتروپ می‌باشند. بنابراین در صورتی که ماده‌ای چنین خاصیتی را نداشته باشد (تمامی حالت‌های بلوری غیر از مکعبی)، دارای خاصیت آنیزوتروپی است.

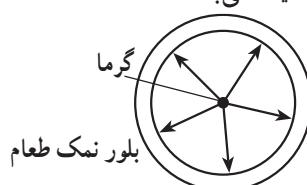
جدول ۴-۲- درجهی سختی کانی‌ها براساس مقیاس موهس

نام کانی	درجهی سختی	اشیای معمولی	فرمول شیمیایی
تالک	۱	چوب کبریت	$3\text{MgO} \cdot 4\text{SiO}_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$
ژپس	۲		$\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$
		ناخن، سکه مسی	
کلسیت	۳		CaCO_3
فلورین	۴		CaF_2
آپاتیت	۵		$\text{Ca}_5\text{F}(\text{PO}_4)_3$
		تیغه‌ی چاقو، شبشه	
ارتوكلاز	۶		$\text{K}_2\text{O} \cdot \text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 6\text{SiO}_2$
		ابزار فولادی	
کوارتز	۷		SiO_2
توپاز	۸		$\text{Al}_2(\text{FOH})_3 \cdot \text{SiO}_4$
کوراندوم	۹		Al_2O_3
الماس	۱۰		C
نیترید بور			BN

رسانای الکتریکی، رسانای حرارتی، انبساط حرارتی، خاصیت پیزو الکتریسیته و پیروالکتریسیته، شکست نور و حتی برخی خواص مکانیکی یک ماده، تمامی تحت تأثیر ساختار آیزوتروپیک و یا آنیزوتروپیک آن هستند. در صورتی که هر یک از خواص تابع جهت نباشد آیزوتروپیک و اگر تابع جهت باشند یعنی در جهت‌های مختلف متفاوت باشند آنیزوتروپیک می‌گویند. ساختار بلوری نحوه‌ی چیده شدن اتم‌ها، قدرت پیوندهای اتمی در جهات مختلف، بار اتمی و... از عوامل به وجود آورندی این دو خاصیت می‌باشند.

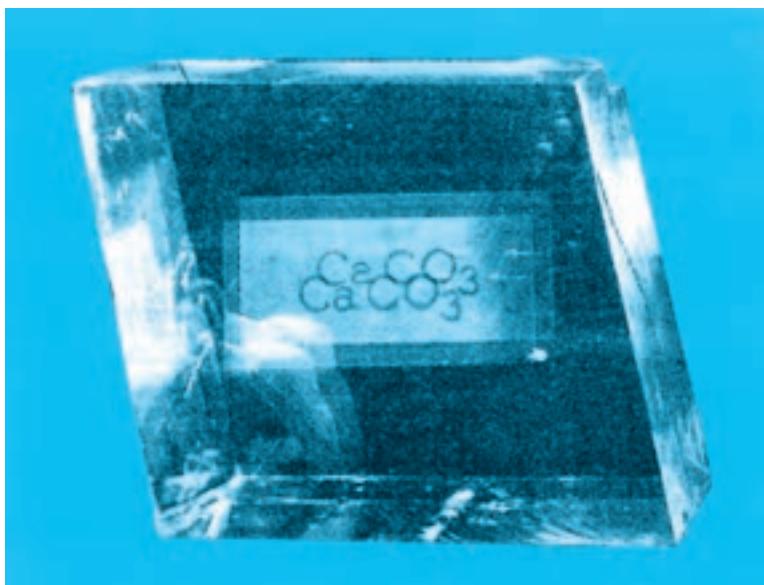
ب - مثال مواد آنیزوتروپ

الف - مثال مواد آیزوتروپ

رسانایی بسیار خوب الکتریکی گرافیت در یک جهت و رسانایی ضعیف آن در جهتی عمود بر جهت نخستین که به ساختار لایه‌ای و طرز آرایش اتم‌های کربن در این ماده باز می‌گردد، مثالی بارز از تأثیر ساختار آنیزوتropیک یک ماده بر روی خواص فیزیکی آن می‌باشد.

رفتار نوری کانی‌ها نیز می‌تواند گاه باعث بروز پدیده‌هایی جالب در آن‌ها باشد. یکی از این پدیده‌ها، شکست مضاعف نور در کانی کلسیت (CaCO_3) است که آن نیز مرتبط با ساختار بلورین آنیزوتropیک این ماده می‌باشد (شکل ۲-۲۰).

شکل ۲-۲۰- پدیده شکست مضاعف نور در کانی شفاف کلسیت

۱-۳-۲- مشاهده با میکروسکوپ پلاریزان: رفتار موادی که از نظر الکترونی، قطبی باشند (پلاریزه = قطبیده) در مقابل نور پلاریزه^۱، یکی از روش‌های شناخت کانی‌ها محسوب می‌شود. مشاهده‌ی این دسته از مواد با میکروسکوپ پلاریزان که باریکه‌ای از نور قطبی شده را بر سطح ماده می‌تابد ما را در شناخت کانی‌ها کمک می‌کند. مواد بلوری با ساختاری غیر از ساختار مکعبی، در اثر تابش نور پلاریزه، به صورت رنگی مشاهده می‌شوند که این رنگ با تغییر زاویه تابش، تغییر می‌کند.

کوارتز از کانی‌های مشخص است که به دلیل ساختار آنیزوتropیک خود، علاوه بر به وجود

۱- قطبی شده

آوردن خواصی چون پیزوالکتریسیته، نور پلاریزه را بسته به ساختار اتمی خود به راست یا به چپ منحرف می کند (راستگرد یا چپگرد) و به خوبی با میکروسکوپ پلاریزان قابل شناسایی است.

۱۱-۲-۳-۲- خواص دیگر : پاره‌ای از خواص دیگر را می‌توان در مورد کانی‌ها مطرح نمود، اگر چه حالت کلی نداشته و نمی‌توانند در شناسایی تمامی کانی‌ها نقش داشته باشند اما در برخی از موارد از خواص مشخصه یک کانی به حساب می‌آیند. این مشخصات به طور مختصر عبارتند از:
—**مزه** : تعیین هویت برخی کانی‌های محلول در آب، مثل هالیت‌ها و بورات‌ها را می‌توان توسط مزه آن‌ها انجام داد. در بسیاری از موارد این کار به دلیل تزدیکی و تشابه مزه بسیاری از کانی‌ها (بخصوص نمک‌ها) از اطمینان زیادی برخوردار نیست.

تذکر : توجه داشته باشید که اگر چه نمک‌های محلول در آب سقی نیستند اما تا حد امکان باید از مزه کردن آن‌ها خودداری نمود.

— **قابلیت حل شدن در اسیدها** : پاره‌ای از کانی‌ها، بخصوص کربنات‌ها به شدت در اسیدها قابل حل هستند. شدت انحلال کلسیت در اسیدها به قدری زیاد است که به صورت جوشیدن انجام می‌شود. دولومیت نیز در اسیدها حل می‌شود ولی با سرعتی کمتر. کانی‌هایی مانند نفلین در اسیدها حل نمی‌شوند. اما این فرایند باعث تغییر رنگ آن‌ها می‌شود. کانی‌های دیگر، کمتر در اسیدها حل می‌شوند. مسلم است که نوع غلظت و دمای اسید تأثیر زیادی بر روی میزان حل‌الیت آن‌ها دارد. کانی‌هایی که جزء اصلی تشکیل دهنده‌ی آن‌ها سیلیس می‌باشد (سیلیکات‌ها) در فلوئوریدریک اسید(HF) حل می‌شود.

در هنگام کار با این اسید باید شدیداً موارد اینمی را رعایت نمود زیرا خطرناک است.

— **خاصیت مغناطیسی** : از آن جایی که تعداد کمی از کانی‌ها دارای آثار مغناطیسی هستند، این خاصیت می‌تواند ملاک بسیار ارزشمندی در شناسایی برخی از آن‌ها باشد. گونه‌های مختلف پیروتیت کم گوگرد اگر چه خود مغناطیسی نیستند اما با آهنربا جذب می‌گردند. پاره‌ای از کانی‌ها خود دارای آثار مغناطیسی قوی هستند و قطعات آهن را جذب می‌کنند. مانند مگنتیت، منیتیت (Fe_3O_4)، پیروتیت (FeTiO_3) و $(\text{Fe}_{1-x}\text{S})$ (ایلمینت).

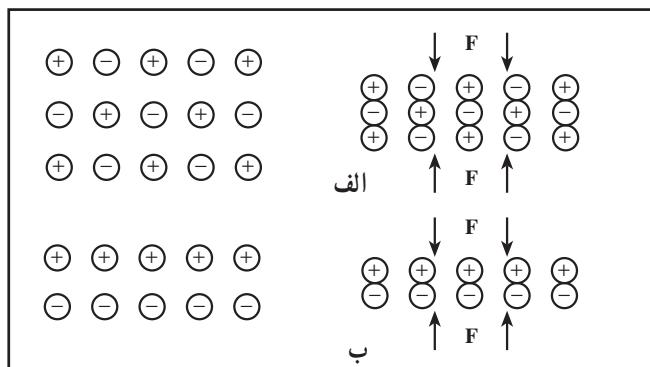
پاره‌ای از مواد نیز با آهنربا دفع می‌گردند که کانی‌های بیسموت بدین صورت می‌باشند.

— **خاصیت پیزوالکتریسیته** : آن دسته از کانی‌هایی که در اثر فشار مراکز بارهای الکتریکی در آن‌ها جابه‌جا شود و خاصیت الکتریکی در اثر قطبی شدن پیدا کنند مواد پیزوالکتریک می‌گویند مانند کوارتز و تورمالین و موادی مانند باریم تیتانات (بروکسیت). عدم وجود مراکز تقارن بلوری (آنژوتروپ

بودن از نظر بار الکتریکی) سبب به وجود آمدن چنین پدیده‌ای می‌شود(شکل ۲-۲۲). به عکس نیز هنگامی که تحت اثر جریان الکتریسیته قرار گیرند وقطبی شده، فشار خارجی اعمال می‌کنند. در صورتی که اعمال جریان الکتریکی به صورت متناوب باشد، قطعه در اثر تغییر ابعاد متوالی شروع به ارتعاش می‌کند. از چنین خاصیتی در بسیاری از ابزارهای الکترونیکی مانند ساعت‌های کوارتز و جرقه‌زن‌های اجاق‌گاز استفاده می‌کنند. البته در این گونه موارد، از بلورهای مصنوعی و ساختگی کوارتز که در آزمایشگاه رشد داده شده‌اند استفاده می‌کنند نه از بلورهای طبیعی و کمیاب آن.

شکل ۲-۲۱—تورمالین

شکل ۲-۲۲—الف—بلورداری مرآکر تقارن است لذا در اثر فشار قطبی نمی‌شود

ب—بلور نامتقارن و پدیده بیزوالکتریک

— خاصیت پیروالکتریسیته : آن دسته از کانی هایی که در اثر تغییر دما مراکز بارهای الکتریکی در آنها جابه جا می شود و قطبی شوند جریان الکتریسیته در آنها بوجود می آید که به آنها مواد پیروالکتریک و به این خاصیت پیروالکتریسیته می گویند مانند تورمالین (به خاطر وجود ناخالصی بسیار کم در کانی ها در طبیعت بسیار کمیاب است).

— تغییر شفافیت در اثر گرمایش : گرما، شفافیت کانی های آبداری مانند ژیپس را از بین می برد. اگر شعله کبریت را به ورقه های این کانی تزدیک کنیم کدر می شود. لذا بدین وسیله می توان این ماده را از میکای سفید (طلق نسوز) که در اثر حرارت هیچ گونه تغییر رنگی حاصل نمی کند، تشخیص داد. اگر شعله کبریت را به کانی شفاف آبداری مانند ژیپس تزدیک کنیم به دلیل تجزیه و از دست دادن آب سطحی کدر می شود.

— خاصیت رادیواکتیویته : آن دسته از کانی هایی که دارای خاصیت پرتو زایی می باشند را مواد رادیواکتیویته می گویند. عناصر اصلی تشکیل دهنده این کانی ها که بوجود آوردنده ای این پدیده ای اتمی هستند، عناصر سنگین مانند اورانیوم، توریوم، رادیوم و ... می باشند که تشخیص ساده این مواد با قرار دادن تکه ای از این مواد رادیواکتیویته بر روی فیلم عکاسی (نگاتیو خام) ممکن است که لکه هایی ایجاد کند که باعث خراب شدن فیلم عکاسی می شود. تشخیص این کانی ها با دستگاه های خاصی که آشکارساز خواص رادیواکتیویته بر اساس تابش این امواج هستند، انجام می گیرد.

— لازم به توضیح است خواصی مانند : چگونگی لمس یک ماده، رسانایی، نارسانایی و یا نیمه رسانایی الکتریکی یک کانی، رنگ شعله ای یک کانی و حتی صدای سقوط یک کانی از یک ارتفاع معین بر روی زمین سخت، همگی می توانند از دیگر روش های تشخیص برخی کانی ها به حساب آیند.

خود آزمایی

- ۱- تعدادی از کانی‌های موجود در محیط اطرافتان را نام ببرید.
- ۲- تفاوت کانی، سنگ و خاک در چیست؟ آیا می‌توانید تعدادی از سنگ‌های معروف و کانی‌های تشکیل‌دهنده‌ی آن‌ها را نام ببرید.
- ۳- هفت ساختار اصلی بلورها را نام برده، مشخصات اصلی هر یک را بیان نمایید.
- ۴- مثالی از کانی‌ها که دارای ساختار مکعبی باشد نام ببرید. برای ساختار هگزاگونال نیز موردی را بیان کنید.
- ۵- رنگ‌های ظاهری غالب کانی‌ها به چه دلایلی ایجاد شده‌اند؟
- ۶- خاصیت پیزو الکتریسیته را تعریف کرده و چند نمونه از مواد پیزو الکتریک را نام ببرید.
- ۷- دلیل تغییر شفافیت برخی از کانی‌ها در اثر گرمایش چیست؟
- ۸- روش ساده‌ی تشخیص مواد رادیواکتیو چیست؟
- ۹- چند مثال از مواد دارای آثار مغناطیسی قوی را نام ببرید.